

Ingeborgs moder var Jane, dotter till häradshövdingen Fabian Wilhelm von Koch på Stora Hälla. Som studentexamen fick hon en resa till godset Ulvåsa vid sjön Boren i Östergötland. Där mötte hon Joseph Hermelin som varit änkling i 13 år. Varma känslor uppstod och Jane von Koch bytte efternamn till Hermelin.

På Ulvåsa föddes Ingeborg 1904. Som flicka fick hon uppleva både guvernant och privatskola fram till normalskolekompetens. Hon beslöt att gå vidare mot studenten och skrev in sig på legendomspunna Skrapan i Uppsala. Där tändes hennes livsintresse för klassiska språk. 1934 doktorerade hon på en avhandling om en grekisk biskop på 400-talet. 50 år senare, 1984 promoverades Ingeborg till jubeldoktor med lagerkrans och under stor högtidlighet.

Som ung studentska reste hon till svenska institutet i Rom och följde undervisningen där. Hon gjorde om samma sak 1959 och hon vistades sex veckor i Grekland. Dessa upplevelser räknar hon vid sidan av barndomen i Ulvåsa som något av livets höjdpunkter. Många är de konstresor till Florens, Venedig och andra städer som hon senare har varit ledare för genom åren.

Det var svårt att få ett lektorat i Stockholm. Ingeborg hade att välja på Falun eller Gävle. Det blev Falun eftersom hennes mor Jane var född och uppväxt på Stora Hälla. Det är i Falun som hon har gjort sitt livsverk. Först och främst i gymnasiet fram till pensioneringen 1969. Men sedan i många andra sammanhang. 1949 grundade hon tillsammans med seminariets rektor Ragnar Liljedahl Humanistiska förbundets lokalavdelning. Han blev ordförande och hon sekreterare. Hon har även varit sekreterare i Fredrika Bremerförbundet.

Falun var en bra plats att bo i för humanisten Ingeborg Hermelin. Inte minst för det stora musikaliska utbudet. 1920 när Ingeborg gick på Brummerska skolan i Stockholm tog hennes far Joseph Hermelin henne ofta med till operan. Ingeborg lärde sig att älska Wagner, men även Mozart, Verdi och Puccini. Ingeborg upplevde även stor teater på Dramaten. Strindberg kände hon mer för än Ibsen.